

WINTRŮV RAKOVNÍK

KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA VYSPĚLÝCH DIVADEL-
NÍCH SOUBORŮ
BŘEZEN 1989

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

3

V sobotu odpoledne vystoupila rakovnické přehlídce divadelní soubor Průmyslové divadlo MKS Dolní Břežany. Autorem uvedených hry i duchovním otcem celého učňovského souboru je talentovaný Petr Leurych. Vystoupení nese název "Škola hrou". Sám tento název se pokouší vyslovit princip vlastní práce souboru. Nejde zde totiž zatím o dosahování přesného a hotového divadelního tvaru, ale o improvizaci souboru na daná témata, při rozvíjení tvořivosti i osobnosti jednotlivců, tedy o jakési "divadlo hrou." Představení je tak svým způsobem vždy jiné a nové. Má pel mládí, ušlechtilé rozvíjí seberealizaci, pojenou společnými názorovými a zájmovými principy mladých.

Zařazení tohoto představení sledovalo především rozšířit pohled seminaristům o možnosti rozvíjení divadelních principů. Tento smysl byl úspěšně splněn a uvedení bylo přijato s živým a srdečným ohlasem.

Svatopluk Skopal

Třetí představení přehlídky a opět komedie. Po hraném Páralovi, improvizovaném experimentu "Škola hrou", "Provinční anekdoty" sovětského dramatika A.Vampileva v podání DS TYL MěKS Říčany. Přehlídku tedy prozatím jednotí chuť se bavit a na jevišti si trochu zabláznit. A jak řekl právě Vampilev, dokud se bude blbnout, divadlo neumře.

Každá zábava byla ovšem předvedena divadelně jinak. Pokud přijmeme Průmyslové divadlo jako divadlo a rádi to všichni uděláme, Říčany zvolily dnes tu nejnesnadnější cestu, které i když se říká "tradiční divadlo", začíná být nejméně tradiční. Zápasí s autorem a interpretuje jeho text.

Vampilovovy anekdoty hrát není snadné. Známe to z vlastní zkušenosti, jak snadno se dá zkazit pointa vtipu. Chceme říct hodně a nepodaří se nám to. Tváře našich posluchačů tomu neodpovídají. A to je asi osud představení říčanských a včera večer by určitě jeho režiséři sáhli k formě tzv. číslovaných fórů.

Herecky táhnou představení herci - režiséři, to je také zvláštnost této inscenace. V první anekdotě Ukarova Karel Purkar a v druhé anekdotě si to vymění, postavu Kalošina táhne Otokar Bachura. Má toho víc, než jeho kolega, má i živějšího partnera a tím i druhá část je živější a dynamičtější. Ale přesto celému představení chybí větší čitelnost. Zaměřit se na převedení režijního záměru do materiálu jeviště a do hereckých výkonů také svých partnerů, tam by se měla pozornost souboru soustředit, především. Představení musí mít tvar a když jsme u anekdoty, musí mít ostřejší nástup /možná nenechávat se svést na začátku první aktovky delším rozehráváním opilého rána a pod./, čitelnější vedení motivů, vrchol a pointu. Hrát Vampilova tedy není lehké, jeho podiviny, těch strašných věcí a dějů, které se tu odehrávají během půl hodiny v jednom pokoji, to už hraničí s klauniádou. A tady vyvstává pak i otázka: je možné motivovat jednání postav realisticky, oč usilovali v diskusi režiséři.

Proti minulosti jdou říčanští s touto inscenací nahoru. Je v nich potencionální síla režijně invenční i herecká. Přejme jim, aby jim to v příštím představení vyšlo ještě líp.

PhDr. Jan Hyvnar CSc

DNES VÍTÁME

DS Scéna Kralupy n/Vltavou. Tento soubor je jedním z nejčastějších účastníků krajské přehlídky vespělých amatérských souborů Středočeského kraje. Zúčastňuje se však i krajské přehlídky inscenací her pro děti a patří tak u nás k nejagilnějším. Důkazem je i jeho letošní dvojnásobná účast na Wintrově Rakovníku. Dnes večer a příští týden ve čtvrtek vystoupí kralupští se svými dvěma nově nastudovanými komedii. Vítáme je a přejeme jim "Zlomte vaz!"

Zpravodaj Wintrův Rakovník vydává přípravný výbor. Toto 3. číslo vyšlo 5.3.1989. Odpovědný redaktor Jaroslav Kodeš. Foto Jiří Chlum. Povoleno OK ONV Rakovník pod č. 0321201889. Tisk OŠ ONV Rakovník.